

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نياشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

امیر توکلی

عکس ها و گزارش های آتی را با ملیارد ها دالر مقروضیت مردم ما مقایسه نمایند!

گرسنگی میلیونی در افغانستان

افغانستان کشوری فراموش شده است. میلیونها انسان در بدترین شرایط ممکن و با بی امکاناتی در همه زمینه ها روزانه درگیرند. نبود مواد غذایی، کمبود شدید آب آشامیدنی، نبود دارو و نبود زیر ساخت های لازم برای جامعه ای معمولی، تنها گوشه ای عیان از وضعیت وحشتناکی است که میلیونها انسان در آن بسر می برند. سالهاست که افغانستان در وضعیتی جنگی قرار گرفته است. قبیله ها و باندهای دست ساز بنام دولت شرایط زندگی مردم را وخیمتر کرده اند. امروز دیگر از افغانستان خرابه ای بیش نمانده است و جامعه کاملاً در حال نابودی است.

سازمانهای بین المللی گزارش میدهند که در زمستان امسال بیش از هشت میلیون از جمعیت افغانستان با کمبود شدید مواد غذایی روبرو خواهند شد و گرسنگی میلیونها نفر را تهدید جدی می کند. تخمین زده میشود که هزاران نفر بر اثر گرسنگی خواهند مرد با این وجود نه تلاشی در خود افغانستان و نه در سطح بین المللی برای چاره اندیشی به چشم نمی خورد.

مردم در افغانستان محکومین به مرگ اند، هیچ راهی برای برون رفت از این وضعیت وحشتناک در کوتاه مدت قابل تصور نیست. دولت دست نشانده افغانستان شدیداً مشغول چاپیدن و دزدیدن هر آنچه فعلاً در دسترس است، می باشد و نظاره گر اوضاع است.

از طرف دیگر دسته جات جنایتکار و اوباش چه از نوع طالبان و انواع دیگرش زندگی روزانه مردم را مختل کرده اند. این اوباشان امنیت و آرامش را کاملاً از بین برده اند. دختران و زنان قربانیان مستقیم این آدمکشان هستند. نمونه ها کم نیست آخرین نمونه اسید پاشی به صورت دخترانی بوده که به مدرسه میرفتند. حداقل سی دختر خردسال و نوجوان از ناحیه صورت شدیداً مجروح شده اند. یکی از مسؤولین محلی می گوید که به دلیل همین وحشیگری ها بیش از ششصد مدرسه بسته شده است و بیش از سیصد هزار دانش آموز نمی توانند، درس بخوانند. اکثریت محرومین از مدارس دختران هستند.

اوضاع کسانی که با هزاران زحمت خود را به ایران میسرانند هم بهتر نیست. جمهوری اسلامی چنان رفتار غیرانسانی با این پناهجویان میکند که در تاریخ بندرت دیده شده است. کارهای شاق با کمترین دستمزدها همراه با توهین، تحقیر و فشارهای روحی و جسمی. بی هویت بودن در جامعه حتی بعد از سی سال اقامت در ایران و کودکانی که نه می توانند درس بخوانند و نه از کمترین آرامش و امنیت برخوردارند، تنها گوشه کوچکی از وضعیت آنان است.

باید به هر طریقی که امکان دارد وضعیت دشوار و سخت مردم ساکن افغانستان را به گوش مردم شرافتمند دنیا برسانیم. باید به دولتها و به سازمانهای بین المللی از جمله سازمان ملل فشار آورد، تا کاری کنند. فاجعه در راه است.

عکس هایی از دستگیری پناهجویان در شیراز

